

Agendapunt 9 Commissie Middelen d.d. 9 februari 2011

Raadsinformatiebrief Regionale Uitvoeringsdiensten (RUD's)

De heer De Jong (CDA) licht de reden toe van de inbreng van deze raadsinformatiebrief. Hij wil graag dat de raad betrokken is bij het proces van de eventuele totstandkoming van de nieuwe gemeenschappelijke regeling. Hij vraagt of de raad er invloed op kan uitoefenen en of het college het ermee eens is dat de raad het laatste woord heeft bij het aangaan van een gemeenschappelijke regeling. Hij vraagt wat de inzet van de wethouder is vanuit Woerden in zijn rol als bestuurlijk trekker. Heeft de wethouder al ideeën over financiële randvoorwaarden in relatie tot de welke taken die in het RUD worden ondergebracht, en welke taken zijn dat dan? Spreker vraagt de wethouder alert te willen zijn en de voorwaarden zeer zorgvuldig af te wegen wanneer een nieuwe gemeenschappelijke regeling wordt aangegaan.

Wethouder Duindam licht de zaken toe. Het is een complex dossier, waar hij de meeste tijd aan besteedt.

De Eerste Kamer heeft – in tegenstelling tot bij de VRU – ruimte gegeven om van onderaf invulling te geven aan het robuustheidscriterium: zij wil dat de RUD een robuuste organisatie wordt. Hiermee is de werkgroep aan het werk gegaan. Onderzocht wordt hoe ver de meningen van de bestaande milieudiensten en de Provincie uiteen liggen, want er lijkt een redelijk verschil over te zijn. Indien Provincie en gemeenten niet met elkaar tot overeenstemming komen, zal dit kenbaar worden gemaakt aan het Ministerie, die vervolgens kan aanwijzen hoe de RUD in de provincie Utrecht wordt georganiseerd. Het lijkt alsof er per veiligheidsregio in Nederland maximaal 2 RUD's worden toegestaan. De insteek van Noordwest-Utrecht en Zuidoost-Utrecht is dat ze een organisatie willen met een grotere bestuurbaarheid dan nu het geval is, er moet invulling gegeven aan nabijheid en de organisatie moet bedrijfsmatig worden aangestuurd naar zakelijke criteria. Iedereen let op kwaliteit, maar het begrip kwaliteit is voor velerlei uitleg vatbaar. Er wordt getracht een gelijk speelveld te creëren waarin verschillende opties op een evenwichtige manier kunnen worden afgewogen. Op het moment dat er een besluit moet worden genomen, zal de wethouder de raad informeren.

De heer De Jong (CDA) vraagt naar duidelijkheid over heldere financiële randvoorwaarden: zijn die er? Verder verneemt hij graag of de wethouder erkent dat de raad het finale besluit neemt. Wethouder Duindam stelt dat hij heeft aangegeven dat er een moment kan zijn waarop de raad niets meer kan besluiten, namelijk wanneer het Ministerie het besluit neemt als Provincie en gemeenten er niet uitkomen. Verder heeft hij gezegd dat wanneer er een keuze te maken is, hij deze zal voorleggen aan de raad.

De heer De Wit (CU/SGP) vraagt of het mogelijk is dat als Woerden tegen een bepaald besluit zou stemmen en de andere gemeenten zijn voor, het dan niet tegen te houden is. Wethouder Duindam antwoordt dat Woerden deel uitmaakt van een gemeenschappelijke regeling waar men niet uit kan stappen. Daarom is ervoor gekozen om als gesloten front te opereren, wat goed lukt. Dit geldt ook voor Zuidoost-Utrecht. De inzet is om de kosten voor de gemeenten niet hoger uit te laten vallen dan nu het geval is, of beter gezegd, waar een RUD gevormd moet worden, zou dat minstens aantoonbaar tot voordeel moeten kunnen leiden. Anders is er immers geen reden om de huidige dienst los te laten. Echter, het 'spel' wordt niet op rationale gronden gespeeld; het gaat over macht. Daardoor is het noodzakelijk om strategisch te bekijken wat de minst slechte optie is. Gekeken wordt hoe de huidige dienst en organisatie zoveel mogelijk intact kan worden gelaten en op welke manier die vanuit een samenwerkingsgedachte kan groeien.

De heer Hoogeveen (D66) deelt de mening van het CDA dat de raad hier een belangrijke rol in moet spelen en besluitvormend moet zijn. Hij vraagt of het voor de wethouder voldoende duidelijk is binnen welke door de raad gestelde kaders hij mag handelen in het proces, dus in de onderhandeling met de andere gemeenten.

Wethouder Duindam heeft hierop geen helder antwoord. Hij zou niet weten welke kaders de raad hem mee kan geven om hem meer zekerheid te geven in dit schaakspel. De Provincie heeft de regie over het proces, want zij laat immers weten aan het Ministerie of zij zich kan vinden in de uitkomst. Zo niet, dan is het woord aan het Ministerie.

De heer De Wit (CU/SGP) gaat ervan uit dat er lering is getrokken uit het VRU-proces en geeft de wethouder de ruimte (wenst hem sterkte), zonder kaders te stellen.

De heer Van der Lit (PW) sluit zich aan bij de woorden van de heer De Wit, want indien men kaders zou wil stellen, dan moet de raad moet zich afvragen of hij daar überhaupt toe in staat is. Wethouder Duindam geeft aan de zorg van de raad te horen en de oproep alert te blijven. Hij deelt deze zorg. Hij zegt toe zeker terug te komen bij de raad met het resultaat dat in de onderhandeling wordt bereikt.

De heer Hoogeveen (D66) vindt dat de raad een heldere keus moet maken: worden er wel of geen kaders gesteld? Als de raad besluit geen kaders te stellen, dan vindt hij dat prima, maar dan kan er niet worden getoetst.

De voorzitter vraagt alle partijen aan te geven of dit punt voldoende is besproken en of er kaders moeten worden gesteld. Is dat laatste het geval, dan dient de commissie daar later inhoudelijk op terug te komen.

Alle fracties vinden dat het onderwerp voldoende is besproken.

De heer De Jong (CDA) heeft er vertrouwen in dat de wethouder de belangen van Woerden goed zal behartigen en dat hij weet wanneer hij met de raad moet spreken wanneer er gevoelige dingen aankomen. Hij heeft er geen behoefte aan om in een schriftelijk document kaders te stellen.

De heer De Wit (CU/SGP) geeft als 'kader' mee: zorg dat het niet te veel kost (maar dat heeft de wethouder zelf al gezegd).

De heer Olthof (IB) geeft mandaat aan de wethouder. Hij heeft er vertrouwen in dat de wethouder het goed regelt. Hij concludeert dat de raad dus geen kaders stelt.

De heer Hoogeveen (D66) concludeert dat er raadsbreed vertrouwen is in de wethouder en dat er geen behoefte is aan het stellen van kaders.